

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Fejtovou v právní věci žalobce [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zast. JUDr. Petrem Holubem, advokátem se sídlem Nový Jičín, Jugoslávská 1809/23, **p r o t i** žalovanému [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zast. JUDr. Josefem Fojtíkem, advokátem se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 1074, za účasti vedlejšího účastníka Allianz pojišťovna a.s. Generální ředitelství [redacted], Římská 103/12, **o náhradu škody**,

t a k t o :

I. Řízení o zaplacení bolestného ve výši 31.200,-Kč se zákonným úrokem z prodlení počítaným od druhého dne poté, kdy se žalovaný o povinnosti hradit tuto částku doví, se zastavuje.

II. Řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhal po žalovaném placení ztráty na výdělků ve výši 10.380,-Kč měsíčně od 01.09.2009 s úrokem z prodlení ve výši 9,75% ročně z každé měsíční částky počínaje 1. dnem po doručení žaloby žalovanému, se zastavuje.

III. Řízení o zaplacení věcné škody ve výši 18.700,-Kč se zákonným úrokem z prodlení počítaným od druhého dne poté, kdy se žalovaný o povinnosti hradit tuto částku doví, se zastavuje.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci za ztížení společenského uplatnění částku 5.414.640,-Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Žaloba, kterou se žalobce domáhal dále za ztížení společenského uplatnění zaplacení částky 6.438.960,-Kč, se zamítá.

VI. Řízení o zaplacení ztížení společenského uplatnění ve výši 1.054.800,-Kč, se zastavuje.

VII. Řízení o zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 12.908.400,-Kč počítaný od 15. dne po doručení žaloby a z částky 12.908.400,-Kč počítaný od druhého dne poté, kdy se žalovaný o povinnosti platit doví, se zastavuje.

VIII. Žalovaný a vedlejší účastník jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobci na nákladech řízení částku 197.880,-Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Holuba, advokáta se sídlem v Novém Jičíně, Jugoslávská 1809/23.

IX. Žalovaný a vedlejší účastník jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně na soudním poplatku částku ve výši 216.590,-Kč a na nákladech řízení částku 3.580,-Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Novém Jičíně.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 31.10.2007 domáhal se žalobce po žalovaném zaplacení částky 31.200,-Kč z titulu bolestného, dále částky 12.908.400,-Kč z titulu ztížení společenského uplatnění, dále částky 18.700,-Kč jako věcné škody, přičemž v žalobě uvedl, že požaduje tato plnění do tří dnů od právní moci rozsudku s tím, nechť je žalovaný zavázán uhradit tyto částky s příslušenstvím, to je zákonným úrokem z prodlení, počítaným od druhého dne poté, kdy se o povinnosti hradit požadované částky dozví.

Podáním ze dne 21.05.2009 žalobce rozšířil žalobu a požadoval po žalovaném dále placení náhrady za ztrátu na výdělku (tzv. renta) ve výši 10.380,-Kč měsíčně počínaje dnem 01.09.2009 splatných k poslednímu dni v měsíci s tím, že renta dospěla do právní moci rozsudku je splatná jednorázově do tří dnů od právní moci rozsudku spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75% ročně z každé měsíční částky počínaje 1. dne po doručení tohoto návrhu na rozšíření žaloby o rentu žalované straně. Před připuštěním změny této žaloby, tedy před zahájením jednání vzal žalobce při jednání dne 25.08.2010 žalobu o tomto nároku zpět, a proto soud řízení o tomto nároku zastavil jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku, když mu nepřisluší přezkoumávat tento dispozitivní úkon žalobce (§ 96 odst. 1 až 4 o.s.ř.).

Při jednání dne 25.08.2010 vzal žalobce dále zpět žalobu o zaplacení bolestného ve výši 31.200,-Kč s tím, že žalovaný tuto částku zaplatil žalobci v červnu 2009 po znaleckém posudku MUDr. Kamenička. Se zpětvzetím žaloby žalovaný i vedlejší účastník souhlasili, a proto soud řízení i v této části zastavil dle § 96 odst. 1 až 4 o.s.ř. (výrok v odstavci I. tohoto rozsudku). Současně se žalobce vzdal náhrady nákladů řízení ve vztahu k částce 31.200,-Kč.

Při jednání dne 06.09.2010 vzal žalobce dále zpět žalobu o částku 18.700,-Kč s tím, že upřesnil, že požadoval zákonný úrok z prodlení počítaný od druhého dne poté, kdy se žalovaný o povinnosti hradit tuto částku doví, když tato částka byla vedlejším účastníkem zaplacená po podání žaloby a vzdal se také práva na náhradu nákladů řízení ve vztahu k této částce 18.700,-Kč, přičemž žalovaný i vedlejší účastník se zpětvzetím souhlasili proto. Soud řízení i o tomto nároku zastavil , tak jak je uvedeno v odst. III. tohoto rozsudku, dle § 96 odst. 1 až 4 o.s.ř.

Dále při jednání dne 06.09.2010 vzal žalobce zpět žalobu o částku 1.054.800,-Kč z titulu ztížení společenského uplatnění z původně uplatněné částky 12.908.400,-Kč, a proto soud řízení o této částce zastavil ve výroku v odstavci VI. tohoto rozsudku dle § 96 odst. 1-4 o.s.ř., když žalovaný a vedlejší účastník se zpětvzetím žaloby souhlasili.

Konečně při jednání dne 06.09.2010 žalobce vzal zpět žalobu o úrok z prodlení požadovaný v zákonné výši z částky 12.908,400 Kč počítaný od 15. dne od doručení žaloby a z částky 12.908.400,-Kč počítaný od druhého dne poté, kdy se žalovaný o povinnosti platit dozví, přičemž žalovaný a vedlejší účastník se zpětvzetím souhlasili, a proto soud i v této části řízení zastavil dle § 96 odst. 1 až 4 o.s.ř., tak jak je uvedeno ve výroku v odstavci VII. tohoto rozsudku.

Po zastavení řízení ohledně jednotlivých nároků, jak je uvedeno shora, tak zůstal předmětem řízení nárok ve výši **11.853.600,-Kč** (nikoliv 11.785.200 Kč jak nesprávně uvedl žalobce) z titulu ztížení společenského uplatnění. Tento žalobní nárok žalobce odůvodnil tvrzením, že žalovaný dne 26.11.2004 způsobil na ulici Husova v Kopřivnici závažnou autonehodu, pro kterou byl odsouzen dle § 224 odst. 1,2 tr. zákona Okresním soudem v Novém Jičíně ve věci vedené pod sp.zn.2 T 90/2005 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.10.2005. V trestním řízení byl vypracován znalecký posudek (dle žalobce předběžný) z oboru chirurgie, který se vyjadřoval v rozsahu potřeb trestního řízení a zaměřil se v době neukončeného léčení mimo jiné i na bodové ohodnocení „utrpených poranění“, přičemž nebylo možno v dané době řádně vyčíslit ani bolestné ani trvalé následky a ani stanovit hodnotu ztížení společenského uplatnění, a proto se znalec vyjádřil v posudku k ztížení společenského uplatnění tak, že prognóza je krajně nepříznivá. Znalecký posudek tak nebyl zpracován po ustálení zdravotního stavu žalobce a žalobce tvrdí, že skutečná doba léčení skončila 23.05.2007, kdy byla ukončena logopedická terapie MUDr. Davidem Konopáčem. Žalobce byl do prosince 2005 zcela neorientován v místě i čase, neměl paměť a nechápal složitější pojmy. V prosinci 2005 se jeho zdravotní stav nepatrně zlepšil, když je schopen s nejbližšími osobami jednoduše komunikovat a může sledovat dětské pohádky. Po celou dobu léčení až do jara 2007 byl zaneprázdněn rehabilitací a léčením, navíc byl odkázán na své rodiče a teprve v září 2007 si nechal zpracovat konečné bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění. V mezidobí uhradila Allianz pojišťovna a.s. (vedlejší účastník) žalobci za žalovaného na bolestném předběžnou a do té doby nárokovanou částku 278.400,-Kč, což podle žalobce je hodnota bolestného. MUDr. Roman Jelínek v bodovém ohodnocení ze dne 11.09.2007 pak stanovil celkové bodové ohodnocení bolestného částkou 2580 bodů, což odpovídá částce 309.600,-Kč, z čehož je tedy uhrazeno 278.400,-Kč a zbývá 31.200,-Kč.

Pokud jde o ztížení společenského uplatnění (dále také pouze ZSU) žalobce při zmíněné autonehodě utrpěl těžké poranění mozku se závažnými trvalými následky, v důsledku kterých je trvale vyřazen z běžného života a do smrti bude zcela odkázán na pomoc třetích osob, když došlo ke krvácení pod tvrdou plenu mozkovou v krajině čelní, spánkovou a temenní vpravo, došlo k mnohačetným zhmožděním mozkové tkáně, úrazovému otoku mozku, ochrnutí všech končetin se svalovým spazmem, úbytku svalové hmoty v semiflekčním postavení končetin a k dalším poškozením tak ,jak jsou popsána ve zdravotní dokumentaci žalobce, na něž se odkazuje. Zdravotní stav žalobce byl dosud hodnocen jako apalický syndrom a jen díky mimořádnému vypětí celé rodiny a pravidelné bolestivé a intenzivní rehabilitaci došlo k tomu, že žalobce je schopen alespoň vnímat jednoduchý rozhovor s blízkými osobami, jednoduché pohádky v televizi a posušky reagovat na jednoduché otázky v systému ano či ne. Žalobce je upoután na lůžko, jen výjimečně ho lze přemístit pomocí vozíku, slovně normálně nekomunikující, vážne hybnost očí do stran, šilhá na levé oko, došlo k výraznému úbytku svalové hmoty se stažením dolních končetin více vlevo. Hybnost dolních končetin je jen pasivní, jsou jen ve varosním postavení, více pravá. Zraněného nelze ani pasivně mobilizovat do vzpřímené polohy. Žalobce bude do smrti invalidním a nebude bez pomoci cizí osoby schopen samostatného života, včetně podávání stravy, úkonů osobní hygieny. Žalobce je plně odkázán na pleny, neudrží moč či stolici. Žalobce je ohrožen neustále hrozícími epileptickými záchvaty, pro které musí být neustále hlídán. I v noci je 5x za noc přetáčen z boku na bok. Do budoucna se jeho zdravotní stav jinak podstatně nemůže zlepšit a péčí o žalobce je vážným způsobem zasažen rodinný život rodičů žalobce a jeho sourozence..Bodové ohodnocení ZSU je tak stanoveno na 10.570 bodů v základu a po zvýšení o 50% dle § 6 čl. 1 odst. c) vyhl.č. 440/2001 Sb. činí podle žalobce, jak uvedl v žalobě bodové ohodnocení 15.885 bodů (**správně má být 15.855 bodů**) a podle žalobce se jedná z hlediska všech rozhodných skutečností o případ zcela výjimečný a vyčíslené bodové ohodnocení nevyjadřuje spravedlivě míru ztížení společenského uplatnění a je plně namístě trvat na přiznání odškodnění podstatně nad rámec výše uvedeného ohodnocení. Okolnosti odůvodňující zvýšení odškodnění spatřuje žalobce v tom, že před úrazem studoval teprve dva měsíce střední školu, přičemž si zvolil obor, který ho bavil, měl všechny předpoklady dosahovat vynikajících studijních výsledků. Školní přípravu bral velice poctivě a je dle žalobce nepochybné, že by dále po střední škole studoval na škole vysoké. Rovněž na základní škole měl vynikající studijní výsledky,

a to v 8. třídě 1,26 a v 9. třídě 1,13 a ze základní školy byl hodnocen jako šikovný, spolehlivý, se zájmem o automobily. Učitelé byl hodnocen jako technicky mimořádně nadaný, s opravdovým zájmem o studium, osobnostně vyzrálý. Žalobce již plně využíval možnosti práce na počítači a i mimo vyučování potvrzoval zájem o studijní obor – totiž strojírenství. Ve volném čase žalobce rozvíjel své technické nadání a věnoval se také sportům, jakož i společensky prospěšným aktivitám, byl členem Sboru dobrovolných hasičů v Mniší, kde dosahoval výborných výsledků na soutěžích družstev. Hrál fotbal, jezdil na kole, lyžoval, hrál hokej, četl a zajímal se o hudbu. Činnost v hasičském sboru lze hodnotit jako vrcholovou odbornost s předpoklady pro rozvíjení teamových dovedností na úrovni celorepublikových a mezinárodních soutěží. Nebýt úrazu, žalobce by byl vynikajícím studentem, se všemi předpoklady k dosažení vysokoškolského vzdělání a následné profesní seberealizace v oblasti konstrukce a vývoje automobilů, a to v oblasti silné koncentrace tohoto průmyslu, tedy s vysoce pravděpodobným uplatněním v dalším životě s nadprůměrnými výdělky. Pro své osobnostní kvality by také jistě založil rodinu, měl děti a dosahoval vynikajících výsledků s družstvem svým vrstevníků ve Sboru dobrovolných hasičů v Mniší. O tyto peníze neocenitelné hodnoty žalobce přišel při zmíněné autonehodě a bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění je nedostatečné včetně jeho navýšení o 50% a je nezbytné žádat o přiměřené zvýšení náhrady za ztížení společenského uplatnění na alespoň desetinásobek základního bodového ohodnocení podle § 7 vyhl.č. 440/2001 Sb., a to v souladu s konstantní judikaturou, zejména nálezem Ústavního soudu 350/2003, když splňuje žalobce veškeré předpoklady pro navýšení bodového hodnocení ztížení společenského uplatnění, neboť došlo k nenapravitelnosti škody, následky jsou mimořádně vážné, celoživotní, škoda přichází v mladém věku, zranění postihlo prakticky všechny nejdůležitější funkce těla i mozků a je a bude mít za následek doživotní odkázanost na lékaře a rehabilitace a totální odkázanost na cizí pomoc. Žalobce do prosince 2005 nevnímal žádné složité pojmy a paměť má navracenou jen zčásti, samostatně není schopen si ani připravit potravu, ani ji pozřít, samostatně nezvládá základní osobní hygienu, musí nosit pleny a bez cizí pomoci je pouhým „ležákem“, který bude nadosmrti odkázán na pomoc třetích osob, kterou zatím vykonávají rodiče, avšak v budoucnu bude tuto asistenci muset žalobce hradit. Žalobce pravidelně navštěvuje lékaře a čeká jej ještě řada operací. Od jara 2006 žalobce přečte jednoduchá, velkými písmeny psaná slova, bez asistence číst nemůže. Porovnáním mimořádných perspektiv žalobce z doby před nehodou a kvality jeho současného života nepochybně odpovídá požadavku na přiznání desetinásobku bodového ohodnocení nad rámec základního bodového ohodnocení ztížení společenského uplatnění a tato výše představuje podle žalobce částku 12.908.400,-Kč. Po částečné úhradě částky 1.054.800,-Kč pak žalobní požadavek odpovídá částce 11.785.200,-Kč (dle žalobce). správně početně 11.853.600 Kč (12.908.400 Kč – 1.054.800 Kč).

Žalovaný navrholo zamítnutí žaloby, přičemž ve svém vyjádření uvedl, že je pravda, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 20.07.2005 čj. 2 T 90/2005-123 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 15.10.2005 sp.zn. 6 To 505/2005 a uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví dle § 224 odst. 1,2 tr. zákona, a to v souvislosti s dopravní nehodou, ke které došlo dne 26.11.2004, přičemž druhým účastníkem nehody a poškozeným byl žalobce. Je mu také známo, tedy žalovanému, že žalobce utrpěl při dopravní nehodě celou řadu vážných zranění, v důsledku kterých mu vznikly trvalé následky na zdraví, čehož velmi lituje. Je rovněž pravda, že měl sjednáno zákonné pojištění odpovědnosti za škodu u pojišťovny Allianz pojišťovna a.s. Vzhledem k datu škodní události a datu podání žaloby namítal promlčení nároku a dále poukazoval na okolnosti dopravní nehody a její průběh, který našel vyjádření ve znaleckém posudku Ing. Ivana Profanta zpracovaném v tr. řízení, přičemž ze znaleckého posudku se podává, že příčina nehody byla jednak vysoká rychlost vozidla žalovaného, ale také chybné odbočování řidiče motocyklu, což byl žalobce, když mu při odbočování vlevo nedal přednost. Nároky žalobce je tedy nutno posoudit ve vztahu k ustanovení § 441 OZ, tedy podle principu spoluzavinění. Vzhledem k spoluzavinění žalobce se požadavek na desetinásobek navýšení na ztížení společenského uplatnění jeví jako nadsazený, přičemž podle výsledků řízení pak žalovaný ve svém závěrečném návrhu uvedl, že považuje spoluzavinění na straně žalobce z 35%. Komplikace,

omezení a snížení kvality života žalobce jsou podle žalovaného nesporná, má však zato, že bodové ohodnocení závažných následků úrazů již v základní sazbě v sobě obsahuje náhradu za prokazatelně nepříznivé důsledky pro životní úkony žalovaného a zvýšení nad limity odškodňování přichází v úvahu jen ve zcela výjimečných v případech hodných zvláštního zřetele, kdy kulturní, sportovní nebo jiné zapojení do společenských aktivit poškozeného do společenských aktivit před úrazem bylo na vysoké úrovni a mimořádné.

Vedlejší účastník ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27.12.2007 uvedl, že poškozenému, tedy žalobci vyplatil jednak bolestné ve výši 98.400,-Kč, dále věcnou škodu ve výši 14.366,-Kč, doplatek za schodolez 9.030,-Kč, cestovní náhrady 52.575,-Kč a **za ztížení společenského uplatnění**, tedy za 1.500 bodů po 120,-Kč **částku 180.000,-Kč**. Podle vedlejšího účastníka postup podle § 7 odst. 3, vyhl.č. 440/2001 Sb. přichází v úvahu jen ve skutečně výjimečných případech, kdy ani zvýšení základního odškodnění dostatečně nevyjadřuje následky, které jsou do budoucna v důsledku poškození trvale omezeny nebo ztraceny a podle vedlejšího účastníka se v daném případě nejedná o zvláštní případ hodný mimořádného zřetele a nespátňuje tedy důvody k tomuto zvýšení, a proto navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu.

Soud ve věci provedl dokazování a zjistil :

- z rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 20.07.2005 čj. 2 T 90/2005-123, že žalovaný byl uznán vinným, že dne 26.11.2004 v 7,40 hodin na křižovatce ulic Husova s místní komunikací v obci Kopřivnice, okres Nový Jičín, řídil osobní vozidlo značky Fiat Uno, RZ xxx a v důsledku překročení povolené rychlosti jízdy pro jízdu v obci opožděně reagoval na motocykl značky Simson, RZ xxx, který řídil [REDAKCE], jenž při svém zatáčení vlevo dostal smyk, přičemž se dostal do levé poloviny vozovky, kde došlo ke střetu s vozidlem Fiat Uno, které do motocyklu narazilo přední částí vozidla, přičemž motocyklista utrpěl těžké zranění, a to úrazové krvácení pod tvrdou plenu mozkovou v krajině čelní, spánkovou a temenní vpravo, zhmoždění mozkové tkáně, úrazový otok mozku, otevřenou zlomeninu pravé kosti holenní s posunem úlomků, úrazové ochrnutí všech končetin se svalovým spazmem a úbytkem svalové hmoty v semiflečním postavení končetin s dosud trvajícím dobou léčení, přičemž dobu léčení nebylo možné zatím stanovit, čímž spáchal trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1,2 tr. zákona a byl mu uložen trest a dále bylo žalovanému uloženo zaplatit podle § 228 odst. 1 tr.řádu na náhradu škody žalobci částku 290.000,-Kč, přičemž tento rozsudek byl doplněn rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.10.2005 sp.zn. 6 To 505/2005, a to toliko ve výroku o trestu. Citovaný rozsudek pak nabyl právní moci dne 19.10.2005. Z odůvodnění citovaného rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 20.07.2005 čj. 2 T 90/2005-123 pak soud zjistil, že při úvaze o vině soud vycházel mimo jiné ze znaleckého posudku znalce z oboru silniční doprava Ing. Ivana Profanta, z něhož zjistil, že vozidlo Fiat Uno řízené žalovaným na počátku brždění jelo rychlostí 92,8 až 90,8,2 kilometrů za hodinu a motocykl Simson řízení žalobcem před bržděním rychlostí 45,4 až 47,3 kilometrů za hodinu, přičemž z průběhu a směru smykové stopy motocyklu vyplývalo, že řidič motocyklu začal při zatáčení vlevo brzdit, dostal smyk a dostal se do střetové polohy a Fiat narazil převážně svou levou přední částí do zadní a středové části motocyklu. Ze směru smykové stopy a polohy z místa střetu vyplývalo, že řidič motocyklu odbočení tzv. řezal, tedy začal odbočovat a přejel do levé poloviny vozovky dříve než měl provést správné odbočení a neodbočoval tedy podle pravidel silničního provozu. Jeho technika jízdy byla správná z hlediska rychlosti, neboť jel rychlostí povolenou, přiměřenou odhadu i odbočování. Technika jízdy Fiatu byla správná z hlediska reakce, byla však chybná z hlediska rychlosti, neboť povolenou rychlost překročil. Příčinou nehody byla vysoká rychlost Fiatu a jednak chybné odbočování řidiče motocyklu, tedy žalobce. V okamžiku střetu činila rychlost vozidla Fiat 60 až 65 kilometrů v hodině a při takové rychlosti dochází k závažnějším poraněním účastníků nehody. Prvotní příčinou nehody byla vysoká rychlost vozidla Fiat. Pokud by vozidlo Fiat jelo rychlostí v místě povolenou, tj. 50 kilometrů v hodině, pak při této rychlosti by nemusel brzdit ani vyhýbat a ke střetu by nedošlo. Při skutečné rychlosti však nemohl střetu zabránit ani bržděním ani vyhýbáním. Řidič motocyklu mu vytvořil překážku neočekávanou a v případě, že by řidič motocyklu odbočoval v souladu s předpisy, mohlo dojít k méně závažným zraněním, případně by k žádnému nárazu nedošlo. V takovém případě by spíše došlo k čelnímu nárazu, který by

nemusel mít takové následky, neboť by došlo pouze k nárazu na čelní sklo, motocyklista by přeletěl přes kapotu a nedošlo by k nárazu na přední sloupek dveří řidiče. Tímto nárazem došlo k zásadním zraněním, jedná se o nejtěžší část vozu. Soud pak uzavřel, že ke vzniku dopravní nehody došlo v důsledku toho, že obžalovaný, tedy v této věci žalovaný, jel v obci rychlostí vyšší než povolenou, a to rychlostí nejméně 92,8 kilometrů v hodině, žalobce jako poškozený jel rychlostí v místě povolenou, na následcích nehody se pak podílel způsobem svého odbočování, nicméně v případě, že by obžalovaný, tedy v této věci žalovaný rychlost jízdy v místě nehody povolenou dodržel, pak by k nehodě nedošlo, neboť žalobce by místem střetu projel bez toho, že by na něj žalovaný musel jakkoliv reagovat. Pokud jde o náhradu škody, soud vycházel ze znaleckého posudku znalce MUDr. Richarda Váně, který stanovil bodové ohodnocení bolestného na částku 2.320 bodů, což při hodnotě bodu 120,-Kč činí 278.400,-Kč, přičemž dle znaleckého posudku tento znalec uvedl, že léčení dosud trvá a dobu léčení nelze zatím stanovit,

- z dopisu vedlejšího účastníka ze dne 23.01.2006 adresovaného právnímu zástupci žalobce, že v návaznosti na dopravní nehodu dne 26.11.2004 a na základě uplatněných a doložených nároků na náhradu škody na zdraví, bude na účet [REDAKCE] staršího poukázáno celkem 340.005,-Kč představující bolestné 98.400,-Kč, odškodnění ztížení společenského uplatnění 180.000,-Kč a další nároky jako cestovné a poplatek za schodolez,

- z likvidační zprávy vedlejšího účastníka ze dne 23.01.2006, že ve vztahu k dopravní nehodě ze dne 26.11.2004 bylo likvidováno celkem 340.005,-Kč včetně ztížení společenského uplatnění ve výši 180.000,-Kč,

- z listinného důkazu- znaleckého posudku znalce MUDr. Richarda Váně ze dne 16.04.2005 vypracovaného pro potřeby trestního řízení, že tento znalec vyčíslil bolestné na 2320 bodů, přičemž mimo jiné ohodnotil pod položkou 0751 úrazové ochrnutí všech končetin na 1500 bodů, přičemž uvedl mimo jiné v posudku, že žalobce byl a je omezen v obvyklém způsobu života tím, že se musel podrobit zachraňujícím léčebným úkonům, od 26.11.2004 do 25.01.2005 byl hospitalizován a od 25.01.2005 dále hospitalizován na jednotce intenzivní péče dětského oddělení Nemocnice v Novém Jičíně, zcela odkázan na zdravotnický personál při úkonech osobní hygieny, výživy a běžné sebeobsluhy, vůbec nevnímal své okolí. I když podle posudkových kritérií úrazové chirurgie lze hodnověrně stanovit trvalé následky po ustálení zdravotního stavu, což je za jeden rok od utrpěných poranění, lze již nyní vzhledem k rozsahu a charakteru velmi závažných poranění dovodit, že prognosa je krajně nepříznivá. Znalec pak citoval ze zdravotnické dokumentace a konstatoval, že žalobce utrpěl tato poranění : úrazové krvácení pod tvrdou plenu mozkovou v krajně čelní, spánkové a tepenní vpravo, mnohočetná zhmoždění mozkové tkáně, úrazový otok mozku, otevřenou zlomeninu pravé kosti holenní s posunem úlomků, úrazové ochrnutí všech končetin se svalovým spasmem a úbytkem svalové hmoty v semiflečném postavení končetin a hodnotil tato poranění jako těžká. Dále znalec uvedl, že léčení není ukončeno, dosud trvá a dobu léčení nelze zatím stanovit,

- ze znaleckého posudku znalce MUDr. Václava Kameníčka z oboru zdravotnictví odvětví chirurgie ze dne 15.12.2008 vypracovaného v této věci, že znalec na základě hodnocení zdravotního stavu žalobce stanovil hodnotu ztížení společenského uplatnění zranění žalobce celkem v základu na 5860 bodů, a to za kostní defekt v klenbě lebni větší než 10 cm², za vážné mozkové nebo duševní poruchy po těžkém poranění hlavy, za traumatickou poruchu postavení očí s dvojitým viděním svísele, za pórůrazovou kvadruparézu položka 0751 celkem 1500 bodů, (shodně jako ve znaleckém posudku znalce MUDr. Richarda Váně v trestní věci), za pórůrazovou atrofii svalstva dolních končetin a v souladu s § 6 článek 1 odst. c) vyhl.č. 440/2001 Sb., jelikož zranění vedla ke zvláště těžkým následkům, jež poškozenému znemožňují další uplatnění v životě, je plně odkázan pouze na trvalý pobyt doma s nutnou trvalou dopomocí rodičů v běžném způsobu života, kdy není ani schopen se sám posadit, jeho vyjadřovací schopnosti jsou velmi nízké, celkovou částku bodového hodnocení ztížení společenského uplatnění v důsledku utrpěného zranění zvýšil znalec o 50% , tedy na 8790 bodů. Ve svém doplňku ke znaleckému posudku ze dne 30.03.2009 pak znalec uvedl, že k tomuto datu lze zdravotní stav žalobce považovat za ustálený, přičemž nelze jednoznačně přesně stanovit datum ustálení zdravotního stavu,

avšak lze předpokládat, že zdravotní stav žalobce v důsledku těchto zranění mohl být obecně stabilizován do doby jednoho a půl roku od vzniku zranění do té míry, že mohlo být provedeno odpovídající bodové ohodnocení bolestného. Pokud jde o ztížení společenského uplatnění v důsledku změn zdravotního stavu, lze soudit, že ztížení společenského uplatnění poškozeného mohlo být zpracováno ve stejné době jako bodové hodnocení bolestného,

- z výslechu znalce MUDr. Kameníčka dne 01.06.2009 pak soud zjistil, že stanovil hodnotu bolestného a ztížení společenského uplatnění podle stavu ke dni, kdy zpracovával znalecký posudek. Pokud jde o vyčíslení společenského uplatnění, pak u poúrazová atrofie svalstva dolních končetin nelze očekávat zlepšení tohoto konkrétního stavu, neboť v důsledku úrazu došlo k nevratnému poškození mozkového centra, které zajišťuje ovládání a hybnost dolních končetin. V současné době lze považovat zdravotní stav poškozeného za ustálený, a tedy končený s výhradou zhoršení zdravotního stavu či reoperace, avšak nelze dopředu tyto okolnosti předjímat a specifikovat. Pokud hodnotil ztížení společenského uplatnění podle jednotlivých druhů poškození, pak se jedná o nevratná poškození, která nelze žádnou operací ani léčením příznivě ovlivnit,
- z vyjádření Základní školy Dr. M. Horákové v Kopřivnici ze dne 14.10.2009, že žalobce po celou dobu školní docházky dosahoval vynikajících studijních výsledků, prospíval s vyznamenáním, vynikal hlavně v technických předmětech, aktivně se zapojoval do školních soutěží, olympiád a úspěšně reprezentoval školu,
- ze sdělení Vyšší odborné školy, střední odborné školy a střední odborného učiliště v Kopřivnici ze dne 11.01.2007, že žalobce nastoupil ke studiu na této škole od 01. září 2004, přičemž přijímací zkoušky zvládl jako druhý nejlepší z přihlášených uchazečů jeho oboru, když v přijímacím řízení na střední škole měl také podíl jeho kvalitní studijní průměr ze základní školy z 8. ročníku 1,26 a z 9. ročníku 1,13. V závěrečném hodnocení základní školy byla vyzvednuta žalobcova pracovitost, spolehlivost a zájem o automobily. Vysvědčení z prvního pololetí střední školy není úplné v důsledku úrazu, který žalobce na konci listopadu 2004 postihl. Nicméně hodnocení žalobce zejména v technickém předmětu strojírenská technologie a jeho výsledky v předmětu mechanika byly vynikající. Vyučující těchto předmětů hodnotili žalobce jako žáka technicky mimořádně nadaného, s opravdovým zájmem o studium, osobnostně vyzrálého. Žalobce plně využíval možností práce na počítači ve škole i mimo vyučování, a tak potvrzoval opravdovost svého zájmu o zvolený studijní obor. V kolektivu spolužáků byl oblíben. Z mimoškolních činností bylo známo, že často a rád sportoval, zejména hrál fotbal, jezdil na kole, v zimě lyžoval a hrál hokej, byl také členem Sboru dobrovolných hasičů v Mniší, kde dosahoval výborných výsledků na soutěžích požárních družstev. Hodně četl a mimořádně aktivně rozvíjel své vědomosti v již zmíněné oblasti počítačů a automobilové techniky. Z výsledků ze základní školy a z prvního pololetí střední školy se dalo usuzovat, že by byl úspěšný i ve studiu na vysoké škole, zejména technického zaměření a posléze by byl schopen se plně profesně realizovat v oblasti konstrukce a vývoje automobilů,
- z potvrzení firmy Hyundai Motor Manufacturing Czech, s.r.o. ze dne 17.03.2009, že tato firma zaměstnávala od září 2008 absolventy Vyšší odborné školy, Střední odborné školy a Středního odborného učiliště, Kopřivnice, obor vzdělávání Strojírnickví, když tato společnost se zabývá výrobou automobilů a dlouhodobě poptává pracovníky ať již s ukončeným středoškolským technickým vzděláním či vysokoškolským vzděláním,
- z vysvědčení Vyšší odborné školy, Střední odborné školy a Středního odborného učiliště Kopřivnice ze dne 24.01.2007, že žalobce byl klasifikován toliko z tělesné výchovy a dále byl klasifikován ze strojírenské technologie v prvním pololetí chvalitebně, chvalitebně v předmětu praxe a předmětu dějepis a dále v předmětu dějepis, fyzika, základy ekologie, technické kreslení a práce s počítačem byl prospěch výborný,
- z vysvědčení Základní školy Dr. Milady Horákové Kopřivnice, že žalobce byl klasifikován v prvním pololetí výbornými vyjma českého jazyka a matematiky, z kterýžto předmětů měl prospěch chvalitebný, ve druhém pololetí měl výborné vyjma českého jazyka a literatury, kde byl klasifikován chvalitebně,

- z vysvědčení v osmém ročníku, že byl žalobce klasifikován výborně v pololetí vyjma českého jazyka a literatury, zeměpisu, chemie, výtvarné výchovy, kde byl klasifikován chvalitebně, ve druhém pololetí v osmém ročníku byl klasifikován výborně vyjma českého jazyka, literatury, matematiky, chemie, a výtvarné výchovy, kde byl klasifikován chvalitebně, v sedmé třídě ZŠ, šesté třídy ZŠ, prospěl ve všech pololetích s vyznamenáním,

- ze sdělení Sboru dobrovolných hasičů v Mniší ze dne 10.06.2009, že tento Sbor má hlubokou tradici, byl založen již roku 1901 a patří v rámci ČR k jedněm z nejlepších. Žalobce byl od roku 1997 jeho pevnou součástí pro svůj mimořádný talent, píli a přístup. Žalobce splňoval předpoklady proto, aby se na úspěších Sboru významně podílel a aby dorostl do dovedností pro špičkový výkon v požárním sportu v rámci ČR. Z tohoto hlediska měl díky svému zájmu o požární automobilovou techniku a fyzickým výkonům předpoklady také vstoupit do řad profesionálních hasičů. Byl mimo jiné zručný a nadaný na techniku, velmi dobře rozuměl strojům a i přes svůj relativně nízký věk si s nimi dokázal poradit i v případech poruchy. Již v létě 2004 se zapojil do tréninku mužů na pozici strojníka a bylo tedy pravděpodobné, že by se stal oporou sportovního kolektivu Sboru dobrovolných hasičů v Mniší a dosáhl s ním mnohých sportovních úspěchů a s touto jeho rolí se také v oddíle počítalo. Tomuto Sboru byly známy koníčky žalobce, a to práce s počítači, modelářství, byl velkým fandou do automobilů. Na poli společenském Sbor dobrovolných hasičů v Mniší již řadu let obohacuje kulturní a společenský život v obci pořádáním akcí jako jsou koncerty, plesy a jiné oslavy, soutěže dětí, dorostu a dospělých, dále organizováním hasičských výšlapů a zájezdů po republice a okolních státech. V oblasti požární ochrany je jednotka součástí požárně poplachového plánu kraje pro zásahy ve svém hasebním obvodu. Díky dobrému fungování jednotky se řada členů rekrutovala do řad profesionálních hasičů. Nejsilnější stránkou sboru je práce s mládeží a požární sport, v němž dosáhli i nejvyšších možných úspěchů, a to postupu do krajských a republikových kol sborů dobrovolných hasičů Čech, Moravy a Slezska a i vítězství v nich. Mimo tato postupová kola se sbor účastnil a účastní dalších pohárových soutěží včetně prestižní Extraligy ČR v požárním útoku. K největším sportovním úspěchům patří mimo jiné v kategorii mužů třetí místo na Mistrovství ČR v roce 1999, čtvrté místo v roce 2002 a 2004, první místo v roce 2003, třetí místo v roce 2006 a další úspěchy v soutěžích na celorepublikové úrovni. Tato sdělení pak jsou dokumentována 20 ks fotografií, z nichž lze nahlédnout na nejrůznější poháry, diplomy a členy sboru,

- z listinného důkazu – znaleckého posudku znalce Ing. Aleše Kaplánka ze dne 17.02.2010, že znalec na základě zadání právního zástupce žalobce se znovu zabývá rozbořem dopravní nehody, k níž došlo dne 26.11.2004, při níž došlo ke střetu vozidla žalovaného a motocyklu žalobce, který žalobce řídil, přičemž tento znalec se zabývá také závěry znaleckého posudku Ing. Profanta vypracovaného v trestním řízení a na základě dostupných spisových podkladů dospívá k závěrům, že vozidlo Fiat řízené žalovaným při jízdě v přímém směru narazilo levou přední částí do pravého boku zadního kola protijedoucího motocyklisty odbočujícího motocyklu Simson řízeného žalobcem, přičemž v okamžiku střetu rychlost vozidla stanovil na 67 km/h, rychlost motocyklu v okamžiku střetu na 10 km/h a uvedl, že vozidlo Fiat bylo až do zastavení v konečném postavení intenzivně bržděno. Motocyklista byl při střetu nahozen na kapotu a čelní sklo a poté před vozidlo, kde zůstal v blízkosti konečného postavení motocyklu. Za počátek nehodového děje byl stanoven počátek odbočování motocyklu. V průběhu odbočování bylo uvažováno brždění motocyklu s použitím zadní brzdy, v jehož důsledku byl motocykl uveden do smyku a vytočen napříč směru jízdy vozidla Fiat. Dle provedené simulace motocykl zahájil odbočování vlevo v čase 1,58s před střetem spíše ze střední části jeho jízdního pruhu, kdy se při rychlosti jízdy 28 km/h nacházel ve vzdálenosti 8 metrů před místem střetu. Vozidlo Fiat před střetem intenzivně brzdilo, kdy jeho rychlost na počátku zanechané blokovací stopy byla stanovena na 91 km / h a čas brždění na 1,11 s, při brzdném zpomalení 5,9 m/s. Vlastnímu odbočování motocyklu musela předcházet doba, kdy se motocyklista rozhodl o provedení svého odbočovacího manévru a tento čas byl stanoven na 1,34 s a odpovídá horní hranici obvykle udávané doby reakce při přímém pohledu na překážku a současně přibližně odpovídá době, kterou řidič věnuje pohledu na předpolí jízdy - pro klidnou dopravní situaci je udáván čas 1,2s, pro rušnější situaci 1,9s. Řidič vozidla Fiat, tedy

žalovaný ,měl v okamžiku počátku odbočování motocyklu na zabránění střetu čas 1,58 s, čas jeho reakce byl stanoven na 0,47 s. Obvyklá doba reakce a technické prodlevy je udávána do 1,34s v případě přímého pohledu na překážku a až do 2,04 s v případě pohledu odkloněného o více než 5 stupňů od překážky. Ze srovnání s dobou, kterou měl však k dispozici pak lze konstatovat, že na vzniklou situaci reagoval včas a v době, kdy motocykl zahájil odbočování, neměl však již při výchozí rychlosti 91 km/h reálnou možnost, jak střetu zabránit. Pokud by se však na počátku nehodového děje pohyboval rychlostí 50 km/h a motocyklista pokračoval v plynulém odbočování na vjezd ke škole rychlostí 28 km/h, nemusel by na odbočujícího motocyklistu vůbec reagovat a ke střetu by nedošlo. Ze strany řidiče motocyklu je pak možno konstatovat, že střetu s protijedoucím vozidlem mohl pravděpodobně zabránit, pokud by včas rozpoznal vysokou rychlost protijedoucího vozidla a nezahájil odbočování vlevo. Pro posuzování chování motocyklisty pak zdůraznil okolnosti pro rozhodování motocyklisty, a to, že vozidlo Fiat se v době, kdy se motocyklista rozhodoval provést odbočovací manévr, mohl pohybovat nižší rychlostí a nacházet se ve stádiu rozjezdu. Tomuto by mohla odpovídat tak část výpovědi řidiče vozidla Fiat, kde svoji rychlost nejprve odhadoval na 80 km/h. Rychlost jízdy protijedoucího vozidla je na větší vzdálenost a zejména na přímém úseku komunikace velmi obtížně odhadnutelná. Motocyklista měl na hlavě zřejmě nasazenou uzavřenou přilbu, která omezuje motocyklistovi výhled a slyšitelnost a může tedy rovněž ztěžovat rozpoznatelnost rychlosti protijedoucího vozidla. Je pak otázkou jinou než technickou posoudit, zda za této situace byl povinen nezahajovat odbočovací manévr, když v době rozhodování a rané fázi jeho jízdního manévru / ve fázi, kdy ho ještě mohl přerušit) bylo protijedoucí vozidlo ve vzdálenosti přibližně 90 metrů před ním, či zda mohl předpokládat, že druhý účastník se bude pohybovat přiměřenou rychlostí , a tedy bude moci manévr dokončit, aniž by řidiče vozidla Fiat omezil.

- z propouštěcí zprávy Fakultní nemocnice v Ostravě, že žalobce byl hospitalizován od 29.08.2005 do 05.09.2005 v návaznosti na nehodu ze dne 26.11.2004, přičemž dále je zjištěno, že byl operován dne 21.1.2005, rehospitalizace byla 10.-13.05.2005 na dětském oddělení v Novém Jičíně hospitalizován od 13.- 25.05.2005, od propuštění v květnu 2005 doma s rodiči rehabilituje,

- z lékařské zprávy a z hodnocení zdravotního stavu MUDr. Romana Jelínka ze dne 11.09.2007, že žalobce byl léčen od 25.11.2004 – 23.05.2007 a hospitalizován byl od 25.11.2004 do 25.05.2005 střídavě ve Fakultní nemocnici s poliklinikou v Ostravě – Porubě a v Nemocnici s poliklinikou v Novém Jičíně, od 24.11.2005 do 21.12.2005 v Sanatoriu v Klimkovicích, od 02.01.2006 do 05.01.2006 ve Fakultní nemocnici s poliklinikou v Ostravě – Porubě, od 12.07.2006 do 23.08.2006 v Sanatoriu v Klimkovicích, od 11.04.2007 do 23.05.2007 ve Státních léčebných lázních Jánské Lázně. Podrobil se operacím a dekomplexní kramiotomii s evakuací hematomu z mozku, lumbální drenáží, osteosynteze zlomeniny bérce hřebem, tracheostomie, výživné gastrostomii zavedení sondy do žaludku punkcí přes břišní stěnu, plastice lebeční klenby – návrat kostního štěpu. Ambulantní léčba probíhá trvale i dosud, za stabilizaci stavu může považovat 23.05.2007, tedy poslední hospitalizaci, kdy bylo započato s vertikalizací pacienta. V současné době je trvale sledován v rámci neurochirurgické ambulance, traumatologie, neurologie, oční ambulance, logopedie a rehabilitace a stav se již nemění. Lze očekávat další reoperace, avšak těmito nedojde k žádným zásadním změnám ke zlepšení kvality život. Žalobce utrpěl těžká životu ohrožující zranění, která si vyžádala náročnou dlouhodobou léčbu a zanechala těžké trvalé následky, takže nyní je plně odkázán na cizí pomoc. Tento lékař pak mimo jiné vyčíslil , pokud jde o ztížení společenského uplatnění po zvýšení dle § 6 čl. 1 odst. c) o 50 % toto ztížení na 15885 bodů. Toto ztížení společenského uplatnění odůvodnil tím, že úraz zanechal zvláště těžké následky, které ve své kombinaci výrazně zvyšují jejich dopad na život a další uplatnění žalobce, je prakticky vyřazen z běžného společenského života, dosmrtní bude odkázán na pomoc druhé osoby, je také nutno vzít v úvahu věk postiženého. Žalobce má nenávratně poškozený mozek, který způsobil ochrnutí končetin, výrazné poškození duševního stavu, trpí poúrazovými epileptickými záchvaty, má poúrazový hydrocefalus s nutností trvalé drenáže mozkomíšního moku do dutiny břišní, významné poškození zraku, má obtížné vyprazdňování stolice, neudrží moc, je odkázán na používání plen, nezvládá základní hygienu, musí být krmen, je trval upoután na invalidní vozík, má odvápnění dolních končetin. Navíc výrazné poškození levé

dolní končetiny a také částečně i levé horní končetiny, ve srovnání s pravou stranou, zhoršuje možnost mobilizace žalobce. Stav je trvalý a nelze jej nějakým jednoduchým operačním či léčebným zákrokem upravit. Před úrazem byl žalobce zdravý, netrpěl žádnou chorobou, která by zranění nějak ovlivnila.

- z potvrzení ortopedického protetiky MUDr. Petra Krawczyka, že žalobce jej navštívil dne 22.11.2006, 04.04., další datum nečitelné, 05.06.2007, 29.08.2007, 10.05.2006, 09.08.2006,

- ze zprávy Fakultní nemocnice Ostrava, že žalobce byl kontrolně vyšetřen dne 11.07.2007,
- z nálezu Nemocnice s Poliklinikou v Novém Jičíně ze dne 25.10.2005, že žalobce byl vyšetřen na oddělení ambulance MUDr. Šebkovou,

- z lékařského nálezu radiodiagnostického oddělení NsP Nový Jičín ze dne 26.10.2005, že žalobce byl toho dne vyšetřen, Nemocnice s poliklinikou Nový Jičín byl žalobce vyšetřen 25.10.2005, 10.08.2005 jak bylo zjištěno ze zpráv chirurgické ambulance 25.10.2005 a 10.08.2005,

- z propouštěcí zprávy NsP Nový Jičín, že žalobce byl hospitalizován od 25.01.2005 do 10.05.2005, z další propouštěcí zprávy, že žalobce byl hospitalizován od 13.05.2005 do 25.05.2005 v Ns P Nový Jičín, dále ze zprávy NsP Nový Jičín ze dne 25.10.2005, že byl tohoto dne ošetřen,

- z potvrzení Fakultní nemocnice s poliklinikou v Ostravě, že žalobce byl vyšetřen dne 19.07.2006, 15.09.2006, 09.08.2007

- z propouštěcí zprávy Státních léčebných lázní Janské Lázně ze dne 23.05.2007, že žalobce byl léčen od 11.04.2007 do 23.05.2007

- z propouštěcí zprávy Jodového sanatoria Klimkovice ze dne 21.12.2005, že žalobce absolvoval léčebný pobyt od 24.11.2005 do 21.12.2005 a z propouštěcí zprávy tohoto sanatoria ze dne 23.08.2006, že žalobce absolvoval léčebný pobyt rovněž od 12.07.2006 do 23.08.2006,

- z výsledku svědka [redacted] staršího, otce žalobce, že žalobce má ještě sestru [redacted], nar. [redacted], která v současné době studuje na vysoké škole. Žalobce prospíval velmi dobře, byl technicky nadaný a s manželkou by v každém případě usilovali, aby rovněž studoval na vysoké škole, k čemuž měl předpoklady. Svědek je strojař a k tomuto oboru také do určité míry žalobce vedl, přičemž žalobce měl o technické obory zájem, ovládal po všech stránkách práci s počítači, zajímal se o konstrukci automobilu diagnostiku a konstrukce vozidel, měl fotografickou paměť, byl manuálně zručný. Také po ekonomické stránce by byli schopni žalobce na studiích vydržet. Od první třídy ZŠ byl žalobce členem Sboru Hasičů v Mniší. V době, kdy se mu stal úraz byl členem dorostového družstva ve funkci strojník a měl postoupit do oddílu mužů, který je velmi úspěšný v rámci ČR a žalobce tato činnost velmi bavila. Jinak organizován v oddílech nebyl, ale rád sportoval, hrál fotbal, jezdil na kole, lyžoval, hrál hokej. Rád četl, přečetl 2-3 knihy měsíčně. Na hudební nástroje nehrál, hudbě se věnoval pasivně. Výchovné problémy s žalobcem žádné nebyly, pomáhal v domácnosti. Od roku 2001 stavěli rodinný dům a při stavbě žalobce pomáhal, dům dostavěli v roce 2006. O prázdninách žalobce jezdil na dětské tábory, měl hodně kamarádů, byl společenský, byl přirozená autorita v kolektivu. Po nehodě byl 4 měsíce v komatu, když asi v dubnu 2005 začali žalobce brát na víkendy, což jim doporučili lékaři, že by mohlo prospět jeho zdravotnímu stavu a skutečně se ukázalo, že žalobce postupně začal na domácí prostředí reagovat a reagovat na blízké osoby. V květnu 2005 pak žalobce vzali domů, neboť nechtěli, aby byl umístěn v LDN. Žalobce je po celou dobu tzv. ležák, dosud jej musí každé dvě hodiny polohovat, je na polovinu těla plně ochrnutý, inkontinentní, neudrží moč ani stolicí. Asi po roce až po roku a půl od nehody byl schopen říkat základní slova a také základní věty. Není schopen se sám postavit ani posadit, vyžaduje trvale obsluhu. S manželkou proto pracují na směny tak, aby u něj stále někdo byl. Pleny hradí zdravotní pojišťovna, avšak podložky hradí sami, doplácí za léky a vitamíny. Do srpna 2005 žalobci veškeré jídlo mixovali, neboť měl zavedenou sondu do žaludku a touto sondou se podávalo jídlo. Jinak po celou dobu musí žalobce krmit, a potravu částečně rozmělnit. Jednou měsíčně jezdí s žalobcem na kontroly ke specialistovi do FN v Ostravě, jinak asi 2 – 3krát ročně mívá žalobce vysoké teploty a tehdy volají odborného lékaře, a žalobce užívá antibiotika. Žalobce má jeden invalidní vozík mechanický, který plně hradila pojišťovna a dále elektrický vozík, za který dopláceli 10.000,-Kč, dále schodolez, za který dopláceli 18.000,-Kč. Od odboru sociálních věcí Městského úřadu v Koprivnici dostali příspěvek na

vozidlo ve výši 100.000,-Kč a vozidlo zakoupili v hodnotě 201.000,-Kč, přičemž bez vozidla se žalobce neobejde. Svědek vyrobil pro žalobce speciální rehabilitační přístroj na nohy a ruce, který pohání svojí mechanickou silou. Za žalobcem dochází 2x týdně rehabilitační sestra. Jinak oba s manželkou s žalobcem rehabilitují v domě, když manželka provádí dopoledne masáže a protahování končetin a svědek odpoledne vertikalizaci stavěním ve stavěcím stojanu a cvičením končetin. Žalobce dále užívá léky na epilepsii. Snaží se také s manželkou podporovat slovní zásobu žalobce různými hrami. Pokud s žalobcem chtějí k lékaři, musejí si oba s manželkou vzít v zaměstnání volno, neboť jeden není schopen jej naložit do auta. Žalobce má speciální lůžko tzv. polohovací postel. V souvislosti s nehodou museli zřídit žalobci bezbariérový přístup, což znamenalo nově zařídit pokoj v přízemí. Pro přepravu do koupelny vyrobil svědek speciální židli na kolečkách. Žalobce měří 1,97 metru a váží 85kg, a tedy manipulace s ním je náročná. V budoucnu bude zřejmě zapotřebí provést úpravu koupelny na bezbariérovou. Kvůli žalobci provedli kolem celého domu terénní úpravy tak, že pokládali zámkovou dlažbu v šíři 2,5 metru a pergolu, aby měl v létě možnost pobytu na zahradě. Koupili žalobci také relaxační polohové křeslo za 15.000,-Kč, což doporučil rovněž lékař. V důsledku úrazu přišel žalobce o kamarády, společenský život, kamarádi nebo spolužáci přijdou nanejvýš, když má svátek. Společné stolování s žalobcem nepřipadá do úvahy. Pokud žalobce něco říká, pak je to spíše tak, že mluví nezřetelně a rozumí mu ti nejbližší. Žalobce není schopen telefonovat, je schopen klikat myší na počítači u dětských programů, číst není schopen, nanejvýš přečte jedno slovo psané velkým písmem alespoň 2 – 3 cm na výšku. Není schopen sám ovládat invalidní vozík, sám se na něm nepřemístí a není ani schopen např. se dostat z postele na vozík, či ze židle na vozík. Hmat má částečně v pravé ruce. Přes den sleduje pasivně pohádky na TV nebo videu, má puštěné rádio,

- z výslechu svědkyně [REDAKCE], matky žalobce, že žalobce mají v trvalé péči od května 2005, s manželem se střídají v péči o něj. Ona pracuje na odpolední směny a manžel na ranní, ale uvažuje o tom, že již zůstane s žalobcem doma, neboť je již vyčerpaná, je to velmi náročné. Spí s žalobcem v jedné místnosti, aby ho mohla co dvě hodiny polohovat, kvůli proleženinám. Žalobce trpí určitými spasmy a ona musí provést speciální úkon a křeče uvolnit. Žalobce užívá denně asi čtyři léky a poplatky za ně se stále zvyšují, v současné době činí doplatek asi 1.500,-Kč až 2.000,-Kč měsíčně. Pleny pro žalobce hradí zdravotní pojišťovna, za své podložky hradí žalobce 280,-Kč měsíčně. S žalobcem rehabilituje svědkyně dopoledne, manžel odpoledne, dále chodí rehabilitační sestra dvakrát do týdne. Pravidelně jezdí jednou měsíčně na kontroly ke specialistovi do FN v Ostravě, v případě zhoršení stavu i častěji. Žalobce byl v komatu do května 2005. Péče o žalobce, aby získal alespoň nějaké funkce orgánů je pro ni s manželem vlastně náplní života. Žalobce je stále spíše apatický, emoce v zásadě neprojevuje. S žalobcem hrává člověče nezlob se, kostky, aby se zabavil, neboť vyžaduje blízkost jiné osoby, nebo musí mít puštěnou pohádku v televizi či na počítači. Nemůže být delší dobu sám. Bez dohledu může zůstat nanejvýš 15 minut. Před nehodou byl žalobce zdravý, neměl žádné nemoci, žádná omezení životních funkcí, sportoval, byl členem sboru dobrovolných hasičů a jeho hlavním koníčkem byla technika a auta. Sestra žalobce studuje vysokou školu. Žalobce byl technicky nadaný a sám chtěl studovat. Věděl, že by chtěl studovat vysokou školu, vybral by si zřejmě technický obor mající blízko k autům. Žalobce už v 10 letech si rýsoval na papír auta a vystříhoval je, vystříhoval auta z různých časopisů, dodnes jsou tyto vystříhávanky doma. Žalobce si dělal i papírové modely aut. Má jich doma asi 30 ks. Výchovné problémy s žalobcem nebyly. Dá se říci, že byl vzorné dítě, byl klidný, spíše uzavřený, rád pomohl i s domácími pracemi. Měl hodně kamarádů. Svědkyně co dva dny pere prádlo z lůžka žalobce. Jenom ranní hygiena žalobce jí trvá 30 minut, snídaně také 30 minut, pak hodinu s žalobcem cvičí, pak asi hodinu až hodinu a půl žalobce odpočívá, pak s ním jde ven na vozíku. Jen než žalobce obleče a přendá na vozík trvá asi 30 minut. Poté žalobce obědvá. Pak jej napolohuje, přijde její matka, která jí pomáhá, dohlíží na žalobce než přijde manžel se zaměstnání, přičemž matka svědkyně zajišťuje dohled nad žalobcem hodinu a půl denně. Svědkyně odchází do zaměstnání ve 14,00 hodin, vrací se ve 22,30 hodin a v 6,00 nebo 6,30 hodin vstává.

Dle § 420 odst. 1 OZ, každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.

Dle § 427 odst. 1 OZ, fyzické nebo právnické osoby provozující dopravu odpovídají za škodu vyvolanou zvláštní povahou tohoto provozu.

Dle § 441 OZ, byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně; byla-li škoda způsobena výlučně jeho zaviněním, nese ji sám.

Dle § 106 odst. 1 OZ, právo na náhradu škody se promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá.

Dle § 106 odst. 2 OZ, nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za tři roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za deset let, ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

Dle § 101 OZ, pokud není v dalších ustanovení uvedeno jinak, je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé.

Dle § 6 vyhl.č. 440/2001 Sb. o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, pokud škoda na zdraví vedla ke zvlášť těžkým následkům, zvýší se bodové ohodnocení škody na zdraví podle příloh 2 a 4 této vyhlášky nejvýše o 50 % celkové částky bodového ohodnocení; zvlášť těžkými následky škody na zdraví se rozumí takové následky, které podstatně omezují nebo významně mění uplatnění v životě a nebo znemožňují další uplatnění v životě, a to s ohledem na věk poškozeného i jeho předpokládané uplatnění v životě.

Dle § 7 odst. 2 vyhl.č. 440/2001 Sb., hodnota bodu činí 120,-Kč.

Dle § 7 odst. 3 vyhl.č. 440/2001 Sb., ve zvlášť výjimečných případech hodných mimořádného zřetele může soud výši odškodnění stanovenou podle této vyhlášky přiměřeně zvýšit.

Dle přílohy 2 vyhl.č. 440/2001 Sb., je bodové hodnocení ztížení společenského uplatnění u úrazu pod položkou 0751 uvedena kvadruparéza 1500 bodů, tedy v rámci sazby bodového hodnocení za ztížení společenského uplatnění u úrazu.

Dle § 135 odst. 1 o.s.ř., soud je vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přešůpek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním vztahu; soud však není vázán rozhodnutím v blokovém řízení.

Na základě provedeného dokazování z jednotlivých skutkový zjištění dospěl soud k závěru, že je prokázáno a mezi účastníky v zásadě nesporné, že rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 20.07.2005, čj. 2T 90/2005-123 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.10.2006, čj. 6 To 505/2005, byl žalovaný uznán vinným, že dne 26.11.2004 v 7,40 hodin na křižovatce ulic Husova s místní komunikací v obci Kopřivnice, okres Nový Jičín řídil osobní vozidlo značky Fiat Uno, RZ xxx a v důsledku překročení povolené rychlosti jízdy pro jízdu v obci opožděně reagoval na motocykl značky Simson, RZ xxx řízený žalobcem, jenž při svém zatáčení vlevo dostal smyk, přičemž se dostal do levé poloviny vozovky, kde došlo ke střetu s vozidlem Fiat Uno, které do motocyklu narazilo přední částí vozidla, přičemž žalobce jako motocyklista utrpěl těžké zranění, čímž žalovaný jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a spáchal tak trestný čin ublížení na zdraví žalobce dle § 224 odst. 1,2 tr. zákona V průběhu

trestního řízení se žalobce připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, která mu byla přiznána ve výši 290.000,-Kč a která představovala jednak bolestné co do částky 110.000,-Kč a jednak náhradu za ztížení společenského uplatnění co do částky 180.000,-Kč, neboť pokud do znaleckého posudku znalce MUDr. Richarda Váně byla zahrnuta položka dle přílohy 2 k vyhlášce č. 440/2001 Sb. položka - 0751, tedy úrazové ochrnutí všech končetin v hodnotě 1500 bodů, pak se podle zařazení v této vyhlášce jedná o bodové ohodnocení z titulu ztížení společenského uplatnění, nikoliv bolestného. Bylo také prokázáno, že k ustálení zdravotního stavu žalobce natolik, aby bylo možno stanovit bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění, došlo v zásadě jeden a půl roku od vzniku, tedy od data 26.11.2004, což představuje datum okolo 26.05.2006 a žaloba v této věci byla podána dne 31.10.2007. Proto námitku žalovaného, že nárok žalobce z titulu ztížení společenského uplatnění uplatněný v žalobě je promlčen, soud, shledal jako nedůvodnou, neboť podle citovaného ustanovení § 106 odst. 1 OZ nedošlo k promlčení, když od data 26.05.2006 uplynuly dva roky teprve dne 26.05.2008 a žaloba byla podána před tímto datem, tedy dne 31.10.2007. Tento závěr vychází jak ze závěrů znalce MUDr. Václava Kameníčka, který učinil ve znaleckém posudku dne 15.12.2008, tak tyto závěry jsou v souladu se závěry ve znaleckém posudku MUDr. Richarda Váně vypracovaného v trestním řízení, který v době, kdy podával znalecký posudek, tj. k datu 16.04.2005 rovněž uvedl, že nelze stanovit bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění dříve než po roce od vzniku úrazu, a to v obecné rovině přitom jednoznačně uvedl, že léčení dosud trvá a nelze stanovit, kdy bude ukončeno, a také ze závěrů MUDr. Romana Jelínka.

Soud proto projednal nárok žalobce co do důvodu i výše.

Je také prokázáno, že žalovaný odpovídá za škodu na zdraví žalobce, jak podle citovaného ustanovení § 420 odst.1 OZ to jest, jako řidič vozidla Fiat Uno, tak podle § 427 odst. 1 OZ jako provozovatel vozidla, neboť jako řidič způsobil škodu na zdraví žalobce porušením právních povinností, které mu ukládají předpisy v dopravě a také jako provozovatel, když měl vozidlo pojištěno z titulu odpovědnosti za škodu způsobenou jeho provozem u vedlejšího účastníka. Dále je prokázáno, že žalobce utrpěl úraz ve věku 16 let, jednalo se o studijně nadaného jedince, který byl před nehodou zcela zdravý, měl předpoklady pro studium na vysoké škole, měl trvalý zájem o technické obory a automobily, byl předpoklad, že bude schopen i velmi dobrého pracovního zařazení po ukončení studia. Žalobce se před nehodou věnoval činnosti ve Sboru dobrovolných hasičů, a to v takovém sboru, kde byl předpoklad dalších úspěchů dokonce na úrovni celorepublikových soutěží, přičemž této činnosti se věnoval dlouhodobě, a to od raného školního věku. Po nehodě byl žalobce několik měsíců v komatu a toliko velmi usilovná péče a starostlivost jeho rodičů zjevně přispěla k tomu, že žalobce postupně se z komatu byl schopen probrat. Nicméně žalobce utrpěl velmi závažná poranění a poškození zdraví zejména v mozkové a lebeční části, které pak způsobují naprosté ochrnutí žalobce, který není schopen sám činit žádné životní úkony, je zcela odkázán na péči jiných osob, je nezbytné, aby tyto osoby nad žalobcem trvale dohlíželi bez možnosti odpočinku. Žalobce není ani schopen se sám přemístit například z lůžka na vozík, není schopen udržet moč, stolici, není schopen řádně komunikovat, tedy jeho veškeré životní funkce jsou téměř ztraceny. Je zcela vyřazen ze všech oblastí lidského života, tedy nejen života kulturního, společenského, ale také pracovního, rodinného, je zjevné, že z největší pravděpodobnosti nebude schopen založit rodinu, mít děti a poškození jeho zdraví je trvalé a lze předpokládat i další reoperace. Není schopen se napříště vzdělávat v rozsahu jako před vznikem úrazu a toto poškození zdraví je nevratné a trvalé. Žalobce bude trvale nucen k pravidelným kontrolám u lékařů, závislý na obsluze, přístrojích jako jsou invalidní vozíky či jiná technická vybavení. Vzhledem k těmto skutečnostem soud dospěl k závěru, že se jedná o zvlášť výjimečný případ hodný mimořádného zřetele, jak má na mysli ust. §7 odst. 3 vyhl.č. 440/2001 Sb., a že tedy nepostačuje z titulu ztížení společenského uplatnění odškodnění vyčíslené znalcem MUDr. Kameníčkem, dle § 3 a § 6 odst. 1 písm.c) vyhl.č. 440/2001 Sb. a že je tedy namístě zvýšení podle citovaného ustanovení § 7 odst. 3 vyhl.č. 440/2001 Sb. Při úvaze o výši nároku žalobce z titulu ztížení společenského uplatnění soud vycházel ze závěru znalce MUDr. Václava Kameníčka, který stanovil základní bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění na 5860 bodů a toto ztížení navýšil o 50% dle § 6 článek 1 odst. c vyhl.č. 440/2001 Sb., tedy na 8790 bodů. Tedy

vyjádřeno v penězích pak náhrada za ztížení společenského uplatnění ze základního bodového ohodnocení 5860 bodů činí 703.200,-Kč (5.860 bodů x 120,-Kč) a po navýšení o 50% pak činí 1.054.800,-Kč (8790 bodů x 120,-Kč). Tuto částku již vedlejší účastník žalovaného, u něhož měl žalovaný sjednáno pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla Fiat Uno, již uhradil, a proto vzal žalobu o tuto částku zpět a soud řízení o tuto částku zastavil a dále se tímto nárokem proto nezabýval. Nicméně výši nároku navýšenou dle § 7 odst. 3 vyhl.č. 440/2001 Sb. soud odvodil právě od bodového ohodnocení stanoveného znalcem MUDr. Kameníčkem, když vyšel ze základního bodového ohodnocení, které vyjádřeno v penězích představuje částku 703.200,-Kč a dospěl k závěru, že je namístě navýšení této částky na desetinásobek, tedy na částku 7.032.000,-Kč. Tedy celkový nárok žalobce jednak z titulu základního bodového ohodnocení a navýšení o 50% spolu s navýšením dle § 7 odst. 3 vyhl.č. 440/2001 Sb. představuje částku 8.086.800,-Kč (1.054.800,-Kč stanovených znalcem + 7.032.000,-Kč představující navýšení dle § 7 odst. 3 citované vyhlášky). Nicméně soud se zabýval také spoluúčastí žalobce jakožto poškozeného na vzniku dopravní nehody dle § 441 OZ a dospěl k závěru, že ve způsobu jízdy žalobce před nehodou lze spatřovat spoluzavinění, neboť jak vyplývá ze závěru rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 20.07.2005 čj. 2 T 90/2005-123, který vycházel ze závěrů znalce z oboru silniční doprava Ing. Profant, žalobce jako řidič motocyklu odbočování tzv. "řezal", tedy začal odbočovat a přešel do levé poloviny vozovky dříve než měl provést správné odbočení a neodbočoval tedy podle pravidel silničního provozu. Hlavní a rozhodující příčinou nehody však byla vysoká rychlost vozidla Fiat Uno, který pokud by jel v místě nehody rychlostí povolenou, pak by nemusel ani brzdit ani vyházet motocyklu a ke střetu by nedošlo. Technika jízdy žalobce byla správná z hlediska rychlosti, ale chybná z hlediska reakce a vyhodnocení situace v silničním provozu. Technika jízdy žalovaného byla správná z hlediska reakce, avšak chybná z hlediska rychlosti. Tyto závěry jsou podpořeny také závěry ve znaleckém posudku Ing. Kaplánka předloženého žalobcem, kterýžto znalec dospěl k závěru, že u žalobce jako řidiče motocyklu je možno konstatovat, že střetu s protijedoucím vozidlem mohl pravděpodobně zabránit, pokud by včas rozpoznal vysokou rychlost protijedoucího vozidla a nezahájil odbočování vlevo. Ze závěrů tohoto znalce pak také vyplývá, že bylo na žalobci, aby se správně rozhodl, zda bude dále pokračovat v odbočování za situace, kdy viděl protijedoucí vozidlo ve vzdálenosti přibližně 90 metrů před ním. Pokud tedy žalobce pokračoval v jízdě, když neodhadl správnou rychlost a vzdálenost vozidla Fiat Uno, počínal si v rozporu s ustanovením § 415 OZ, podle něhož každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Tedy porušil sám preventivní povinnost chovat se v silničním provozu tak, aby k nehodám nedocházelo. Z těchto závěrů pak soud usoudil, že žalobce si spoluzavinil vznik škody z 20% a do této výše si tedy nese škodu sám, naproti tomu žalovaný odpovídá z 80% na vzniklé škodě. Jak již soud uvedl, celkový nárok bez spoluzavinění žalobce by činil 8.086.800,-Kč a 20% spoluzavinění z této částky představuje částku 1.617.360,-Kč, tedy 80% z částky 8.086.800,-Kč představuje částku 6.469.440,-Kč a z této částky již částka 1.054.800,-Kč byla žalobci zaplacená, a proto zbývá k úhradě částka 5.414.640,-Kč. Soud proto zavázal žalovaného k zaplacení této částky žalobci ve třídenní lhůtě stanovené v ustanovení § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř. Ve zbytku, tedy do částky 6.438.960,-Kč byla proto žaloba zamítnuta, v konečném stádiu řízení z titulu ztížení společenského uplatnění zůstala předmětem řízení částka 11.853.600 Kč (původně 12.908.400,-Kč – 1.054.800 Kč po zpětvzetí). Soud při stanovení bodového ohodnocení ZSU vycházel ze znaleckého posudku znalce ustanoveného soudem v této věci to jest ze závěrů MUDr. Václava Kameníčka, který byl vypracován po ustálení zdravotního stavu žalobce a nikoliv z lékařské zprávy MUDr. Romana Jelínka ze dne 11.09.2007, který je toliko listinným důkazem předloženým žalobcem na podporu tvrzení uvedených v žalobě.

Soud neprovedl důkaz navržený žalobcem, který navrhoval, aby soud ustanovil v této věci znalcem z oboru dopravy Ing. Aleše Kaplánka a jako znalce vyslechl následně při jednání, neboť tento důkaz vnímá soud jednak jako nelogický vzhledem k tomu, že soud provedl důkaz listinou obsahující tento znalecký posudek Ing. Kaplánka, který tento znalec vypracoval na základě zadání právního zástupce žalobce, a jednak závěry znalce Ing. Kaplánka v zásadních otázkách rozhodných pro posouzení příčin dopravní nehody a spoluzavinění nejsou v zásadním rozporu se závěry znaleckého posudku Ing. Profanta v trestní věci a tyto závěry se v podstatných otázkách shodují. Soud proto tento důkaz považoval za zcela nadbytečný.

Soud dále neprovedl důkaz výsledkem svědkyně [REDAKCE], sestry žalobce, neboť zdravotní stav žalobce a jeho postižení a způsob života po úraze má dostatečně zjištěn z výpovědi rodičů žalobce a dalších důkazů a výsledek této svědkyně by již nemohl k této otázce přinést nové skutečnosti, které by nebyly zjištěny a prokázány jinými důkazy. Ostatně žalobce ani na výsledku této svědkyně v závěru řízení netrval.

Dle § 142 odst. 1 o.s.ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

Dle § 142 odst. 3 o.s.ř., i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu.

Dle § 146 odst. 1 písm.c) o.s.ř., žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku, jestliže bylo zastaveno.

Dle § 146 odst. 2 o.s.ř., jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).

Žalobce byl v řízení o ztížení společenského uplatnění co do základu nároku úspěšný, nicméně výše nároku závisela výlučně na znaleckém posudku a úvaze soudu, a proto soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení dle § 142 odst. 3 o.s.ř., z částky 6.289.440,-Kč představující jednak částku 5.414.640 Kč přiznanou v odstavci IV. výroku tohoto rozsudku a dále sestávající z částky 874.800,-Kč, neboť řízení o částku 1.054.800,-Kč bylo zastaveno, avšak z této částky toliko do částky 874.800,-Kč byla žaloba podána důvodně, neboť částka 180.000,-Kč z titulu ztížení společenského uplatnění byla žalobci zaplacená již před podáním žaloby na základě znaleckého posudku MUDr. Váně, když sám vedlejší účastník žalobci již v dubnu 2006 sdělil, že tuto částku, tedy částku 180.000,-Kč hradí z titulu ztížení společenského uplatnění. Tedy náklady řízení představují částku 197.880,-Kč a sestávají z paušální odměny za zastoupení advokátem dle § 3 vyhl.č. 484/2000 Sb. ve výši 163.100,-Kč, šesti paušálních náhrad hotových výdajů po 300,-Kč dle § 11 a § 13 vyhl.č. 177/1996 Sb., celkem částka 1.800,-Kč (jeden úkon převzetí zastoupení, porad: druhý úkon sepsání žaloby a podání k soudu, a dále 4 jednání u soudu dne 04.09.2008, 01.06.2009, 23.09.2009 a 05.08.2010), a dále tyto náklady sestávají z 20% daně z přidané hodnoty dle § 137 odst. 3 o.s.ř., což představuje z částky 164.900,-Kč částku 32.980,-Kč. Ve vztahu k výrokům o zastavení řízení pak žalobce se vzdal práva na náhradu nákladů řízení ve vztahu

k částce 31.200,-Kč v protokole dne 25.08.2010 a také se vzdal práva na náhradu řízení ve vztahu k zpětvzetí o částku 1.054.800,-Kč, dále o částku 18.700,-Kč a dále o úroky z prodlení, tak jak bylo o těchto úkonech rozhodnuto zastavením řízení v odstavci I., III., VI., VII. výroku tohoto rozsudku, a proto soud rozhodl i ve vztahu k těmto částečným zastavením, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud pak jde o zastavení řízení o nároku na placení renty ve výši 10.380,-Kč měsíčně od 01.09.2009 s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně, pak ani ve vztahu k tomuto nároku soud žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť tento nárok uplatnil žalobce až v průběhu řízení dne 21.05.2009, přičemž o připuštění rozšíření žaloby o tomto nároku soud nerozhodl a žalobce vzal žalobu zpět ještě před zahájením jednání o tomto nároku, a to za situace, kdy před podáním žaloby tento nárok u žalovaného ani u vedlejšího účastníka neuplatňoval a vedlejší účastník poprvé začal platit rentu dne 08.07.2009, avšak nikoliv v plně požadované výši 10.380,-Kč, avšak ve výši 7.298,- Kč a posléze od 01.12.2009 ve výši 8.760 Kč, a proto soud dospěl k závěru, že nejsou splněny předpoklady pro použití ustanovení § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř. a jsou toliko podmínky pro rozhodnutí podle § 146 odst. 1 písm.c) o.s.ř., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce byl osobně osvobozen od soudního poplatku dle § 11 odst. 2 písm.d) zák.č. 549/1991 Sb. a poplatková povinnost tak podle § 2 odst. 3 zák.č. 549/1991 Sb. přechází na žalovaného, neboť žalobce byl ve věci úspěšný a výše tohoto poplatku z přiznané částky 5.414.640 Kč představuje částku 216.590,-Kč dle položky 1 písm.b) sazebníku soudních poplatků jako přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., a proto byl žalovaný a vedlejší účastník jako nerozluční společníci zavázáni k zaplacení tohoto soudního poplatku a dále byli zavázáni k zaplacení nákladů řízení, které vznikly České republice s vyplacením znalečného znalci MUDr. Kameníčkoví ve výši 3.580,-Kč, a to v souladu s ustanovením § 148 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne jeho doručení, dvojmo, u podepsaného soudu, ke Krajskému soudu v Ostravě.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozhodnutím, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Okresní soud v Novém Jičíně

dne 27.09.2010

Mgr. Jana Fejtová v.r.

samosoudkyně

za správnost vyhotovení : Silvie Šipovičová